

OBADIA

SAU AVDIE

1

1. Proorocia lu Obadia. Așa vorbește Domnul Dumnezeu despre Edom: - „Noi am auzit o veste din partea Domnului, și un sol a fost trimis cu ea printre neamuri, zicînd: „Sculați-vă, să mergem împotriva Edomului ca să ne războim cu el!“ -
2. „Iată, te voi face mic printre neamuri, vei fi cel mai disprețuit.
3. Căci mîndria inimii tale te-a dus în rătăcire, pe tine, care locuiești în crăpăturile sfîncilor, și domnești în înălțime; de aceea, tu zici în tine însuși: „Cine mă va arunca la pămînt?“
4. Dar chiar dacă ai locui tot atît de sus ca vulturul, chiar dacă ți-ai așeza cuibul între stele, tot te voi arunca jos și de acolo, zice Domnul“.
5. Dacă ar fi intrat la tine niște hoți, sau niște tîlhari de noapte, - cum ești de pustiit! - ar fi luat ei oare mai mult decît ar fi putut? Dacă ar fi venit niște culegători de vie la tine, n-ar fi lăsat ei nici un strugure pe urmă?
6. Vai! Ce scormonit este Esau! Cum i s-au descoperit comorile!
7. Toți cei uniți cu tine te-au izgonit înapoi pînă la hotar, prietenii tăi te-au înșelat și te-au stăpînit. Cei ce mîncău din pînea ta și-au întins curse, pe cari nu le-ai băgat de seamă!
8. „Oare, zice Domnul, nu voi pierde Eu în ziua aceea pe cei înțelepți din Edom, și princeperea din muntele lui Esau?
9. Vitejii tăi, Temane, se vor spăimînta, pentruca toți cei din muntele lui Esau să piară în măcel.
10. Din pricina silniciei făcute împotriva fratelui tău Iacov, vei fi acoperit de rușine, și vei fi nimicuit cu desăvîrșire pentru totdeauna.
11. Căci în ziua cînd stăteai în fața lui, în ziua cînd străinii îi luau averea, cînd străinii intrau pe porțile lui, și aruncau sorțul asupra Ierusalimului, și tu erai atunci ca unul din ei!
12. Nu trebuiai să te uiți mulțămît la ziua fratelui tău, în ziua nenorocirii lui, nu trebuiai să te bucuri de copiii lui Iuda în ziua pieirii lor, și nu trebuiai să vorbești cu semeție în ziua strîmtorării!
13. Nici nu trebuiai să intri pe porțile poporului Meu în ziua nenorocirii lui, nici nu trebuiai să te bucuri de nenorocirea lui în ziua prăpădului lui, și nu trebuiai să pui mîna pe bogățiile lui în ziua prăpădului lui!
14. Nu trebuiai să stai la răs_pîntii, ca să nimicești pe fugarii lui, și nici nu trebuiai să dai în mîna vrăjmașului pe cei ce scăpaseră din el în ziua necazului lui!
15. Căci ziua Domnului este aproape pentru toate neamurile. Cum ai făcut, așa ți se va face; faptele tale se vor întoarce asupra capului tău.
16. Căci, după cum ați băut paharul mîniei, voi cei de pe muntele Meu cel sfînt, tot așa, toate neamurile îl vor bea necurmat; vor bea, vor sorbi din el, și vor fi ca și cînd n-ar fi fost niciodată.“
17. „Dar mîntuirea va fi pe muntele Sionului, el va fi sfînt, și casa lui Iacov își va lua înapoi moșiile.
18. Casa lui Iacov va fi un foc, și casa lui Iosif, o flacără; dar casa lui Esau va fi miriștea, pe care o vor aprinde și o vor mistui; și nu va mai rămînea niciunul din casa lui Esau, căci Domnul a vorbit!
19. Cei dela miazăzi vor stăpîni muntele lui Esau, și cei din cîmpie țara Filistenilor; vor stăpîni și ținutul lui Efraim și al Samariei; și Benjamin va stăpîni Galaadul.
20. Dar prinșii de război ai acestei oștiri a copiilor lui Israel, vor stăpîni țara Cananiților pînă la Sarepta, și prinșii de război ai Ierusalimului, cari sînt la Sefarad, vor stăpîni cetățile de miază-zi.
21. Izbăvitorii se vor sui pe muntele Sionului, ca să judece muntele lui Esau. Dar împărăția va fi a Domnului.“